

SEJM KRÓLESTWA POLSKIEGO
–w jego skład wchodził król, senat
i izba poselska.

Lekcja 11

Temat: W królestwie Polskim.

1. Królestwo Polskie (Królestwo Kongresowe, Kongresówka) – powstało w wyniku postanowień kongresu wiedeńskiego

- ścisły związek z Rosją,
- unia personalna – car jako Aleksander I jako król Polski,
- monarchia konstytucyjna.

2. Konstytucja Królestwa Polskiego należała do najbardziej liberalnych w Europie. (autonomiczny charakter państwa).

3. Konstytucja Królestwa gwarantowała:

- swobodę wyznania i słowa,
- wolność osobistą,
- nietykalność majątkową, ale chłopcy mieli obowiązek pańszczyzny (część z nich oczynszowano – pańszczyznę zastąpiono płaceniem czynszu)

4. Organem ustawodawczym był sejm, wykonawczym – Rada Administracyjna (car mianował wyższych urzędników, mógł wetować uchwały sejmu, prowadził politykę zagraniczną).

5. Gospodarka w Królestwie Polskim:

- oczynszowanie chłopów,
- rolnictwo – stosowanie płodozmianu zamiast trójpolówki,



godło Królestwa Polski orzeł biały na tle godła rosyjskiego



Płodozmian – system zagospodarowania ziemi uprawnej, oparty na zaplanowanym z góry na wiele lat następstwie roślin po sobie, na wyznaczonym do tego celu obszarze podzielonym na pola, jednocześnie dostosowany do specyficznych warunków rolniczo-ekonomicznych gospodarstwa.

- uprawa ziemniaków i buraków cukrowych;

6. Rozwój przemysłu

- minister skarbu, Franciszek Ksawery Drucki-Lubecki
- założenie Banku Polskiego i Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego

Zagłębie Staropolskie – hutnictwo;

Zagłębie Dąbrowskie – górnictwo;

Kalisz, Sieradz, Łódź – przemysł włókienniczy



Ziemie polskie w drugiej połowie XIX w.

- granice państw zaborczych
- granica Królestwa Polskiego
- okręgi przemysłowe
- ważniejsze linie kolejowe

- kopalnie węgla kamiennego
- huty
- obszary eksploatacji i rafinerie ropy naftowej
- kopalnie i warzelnie soli kamiennej
- przemysł metalurgiczny i maszynowy

- przemysł włókienniczy
- przemysł stoczniowy
- większe browary
- większe cukrownie
- porty morskie i rzeczne

Uniwersytet Warszawski został utworzony przez połączenie kilku szkół działających od czasów napoleońskich i szybko stał się centrum polskiej oświaty i nauki. Oprócz uniwersytetu Warszawskiego funkcjonowało także wiele szkół średnich oraz podstawowych, zwanych wówczas ludowymi. W Warszawie kontynuowała działalność Towarzystwo Przyjaciół Nauk, znakomicie kierowane przez Stanisława Staszica i Juliana Ursyna Niemcewicza.

1816 – założenie Uniwersytetu Warszawskiego; nauczano w języku polskim

Początki Uniwersytetu wiążą się z dwiema szkołami z epoki napoleońskiej – Szkołą Prawa z 1808 roku i założoną rok później Szkołą Lekarską. Obydwie szkoły, z czasem przekształcone w dwa ważne wydziały Uniwersytetu, miały kształcić specjalistów potrzebnych w codziennym funkcjonowaniu Księstwa Warszawskiego. Wielkimi orędownikami utworzenia Uniwersytetu byli hr. Stanisław Potocki, minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i ksiądz Stanisław Staszic. Akt erekcyjny Uniwersytetu wydał car Rosji i król Polski Aleksander I 19 listopada 1816 roku. Odtąd Uniwersytet zaczął funkcjonować pod kierownictwem Rady Ogólnej ze Stanisławem Staszicem na czele. Oficjalna nazwa uczelni otwartej 14 maja 1818 roku brzmiała: Królewski Warszawski Uniwersytet.



Urząd namiestnika cara sprawował generał Józef Zajązek



generał Józef Zajązek



książę Konstanty



Car Aleksander I

Polska armia liczyła 27 tys. Żołnierzy, dowodził nią brat cara, książę Konstanty

Wielkie Księstwo Poznańskie – tereny zachodnie Księstw

Wielkie Księstwo Poznańskie – tereny zachodnie Księstwa Warszawskiego –
Wielkopolska



Rzeczpospolita Krakowska pod protektoratem Austrii, Prus i Rosji; język urzędowy – polski

